

3 St- 518/17

32 PŽ-1135/2018-4

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11
10000 Zagreb

TRGOVAČKI SUD U ZADRU
Primljeno neposredno – preko pošte (obično/preporučeno)
0504 20. 8. god. u 3 primjeraka sa
priloga i rubrika.
Pisмено stiglo poštom otvoreno – s oštećenim omotom.
Predano na poštu preporučeno dana 28 03
20. god.
Plaćena pristojba
Nedostaje pristojba
Primljene vrijednosti (novac, pristojbe i sl.)
TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Potpis djelatnika:

Vraćamo spis poslovni broj St-518/2017 zajedno s 3 otpavka drugostupanjske odluke poslovni broj PŽ-1135/2018-3 od 14. ožujka 2018., na daljnje postupanje.

Zagreb, 26. ožujka 2018.

Za točnost otpavka- ovlaštteni službenik

Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

03-04-2018

REPUBLIKA HRVATSKA

PRIMLJENO

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Alice Pelicarić, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja, te Ivane Mlinarić, članice vijeća, u postupku po prijedlogu dužnika VINOPLD-VINARIJA dioničko društvo za proizvodnju i prodaju vina, alkoholnih i bezalkoholnih pića, Šibenik, Velimira Škorpika 2, OIB 47074146147, kojeg zastupa član uprave Damir Lasin iz Šibenika, radi otvaranja predstečajnog postupka, odlučujući o žalbi dužnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-518/2017-6 od 17. siječnja 2018., u sjednici održanoj 14. ožujka 2018.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-518/2017-6 od 17. siječnja 2018. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačen je dužnikov prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka koji je podnesen zato jer je iz Očevidnika redoslijeda za plaćanje kojeg vodi FINA utvrđeno da postoji više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje. Odlučujući o dopuštenosti ovog prijedloga, prvostupanjski sud je izvršio uvid u dostavljeni dužnikov popis imovine i obveza iz kojeg je vidljivo da on sudjeluje u trinaest sudskih postupaka. Prvostupanjski sud je po službenoj dužnosti (čl. 11. st. 3. i 4. Stečajnog zakona, „Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) pribavio podatke o ovim sudskim postupcima i pri tome je utvrdio i postojanje i sudskog postupka koji nije naveden u popisu imovine i obveza – predmet Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj Povrv-553/15, u pravnoj stvari tužitelja Zavoda za javno zdravstvo Šibensko-kninske županije i dužnika u svojstvu tuženika, a radi isplate iznosa od 4.566,00 kn. Taj postupak dužnik nije naznačio u popisu imovine i obveza dostavljenom prvostupanjskom sudu. Zato je prvostupanjski sud taj popis ocijenio nepotpunim tj. neistinitim, pa je prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka odbacio kao nedopušten (čl. 32. st. 1. t. 4. SZ-a).

Dužnik je protiv ovog rješenja podnio žalbu navodeći u njoj da je sastavio popis imovine i obveza na temelju podataka unesenih u njegovim poslovnim knjigama (čl. 17. t. 7. SZ-a). Pri tome je naveo samo podatke o obvezama nastalim na temelju nedvojbenih obvezno pravnih odnosa te na temelju dokumentacije kojom je dokazano izvršenje činidbe u njegovu korist isporukom robe ili usluge. Dužnik nije priznao obvezu prema vjerovniku - Zavod za

javno zdravstvo Šibensko-kninske županije i zato je između njih nastao spor u parnici koji se vodi kod Općinskog suda u Šibeniku pod poslovnim brojem Povrv-1113/15.

Slijedom navedenog, žalitelj je baš sukladno odredbi čl. 17. t. 7. SZ-a iskazao samo nesporne obveze prema vjerovnicima unijete u njegove poslovne knjige, dok je njegova obveza iz navedenog parničnog postupka samo potencijalna obveza i zato ona nije evidentirana u njegovim poslovnim knjigama u 2017. i zato ta obveza kao takva nije ni smjela biti iskazana sukladno odredbama Zakona o računovodstvu te Zakona o porezu na dobit.

Žalitelj smatra da mu je prvostupanjski sud mogao zaključkom naložiti da otkloni propust u iskazivanju navedenog sudskog spora, međutim, ne i kao obvezu koja mora biti iskazana u poslovnim knjigama. Zato je žalitelj predložio drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak uz nalog prvostupanjskom sudu da otvori predstečajni postupak.

Žalba je osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju čl. 381. i 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s čl. 6. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ono nije pravilno i zakonito.

Odredbom čl. 32. st. 1. t. 4. SZ-a je propisano da će sud odbaciti prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka ako se pred sudom ili javnopravnim tijelom vodi postupak u kojem je dužnik stranka, a koji postupak dužnik nije naveo u popisu imovine i obveza dužnika iako je znao ili morao znati za njegovo postojanje.

Cilj ove odredbe je spriječiti svjesna prikrivanja i druge slične radnje koje bi bile protivne svrsi predstečajnog postupka. Žalitelj je u svom popisu imovine i obveza prijavio čak trinaest sudskih postupaka, što upućuje na njegovu otvorenost i namjere u skladu s načelom savjesnosti i poštenja u obvezno pravnim odnosima. On svjesno u ovaj popis nije unio samo jedan sudski postupak i za takav svoj postupak je dao razloge u koje on duboko vjeruje. Riječ je o postupku koji je s obzirom na vrstu i osnovu obveze te vrijednost predmeta spora, bez utjecaja na konačno stanje imovine i obveza žalitelja kao dužnika. No i pored toga, prvostupanjski sud ovu okolnost pronalazi, ocjenjuje bitnom i koristi je u svrhe suprotne cilju predstečajnog postupka te svrsi sudskog postupka usmjerenoj primarno na davanje, a ne na uskraćivanje mogućnosti ostvarivanja pravne zaštite.

Dužnikova žalba se u naravi zasniva na tehničkom pravnom pitanju – jesu li zbog opisanih okolnosti bile ispunjene zakonske pretpostavke za odbacivanje žaliteljevog prijedloga ili ne?

Odredba čl. 32. st. 1. t. 4. SZ-a, na prvi pogled je stroga i čini se kao da ne dopušta odluku drugačiju od one koju je donio prvostupanjski sud. Sudovima i sucima povjerena je veoma važna uloga tumačenja i primjene propisa na svaki konkretni slučaj, stvarajući kroz svoje odluke pravila za konkretne odnose uvažavajući pri tome posebne okolnosti svakog

slučaja. Ne postoje dva apsolutno jednaka predmeta, ako ni zbog čega drugog, onda zbog toga što je u svim predmetima sa sličnim pravnim stvarima u pravilu riječ o različitim strankama.

Cilj prava i sudskog postupka je zaštita određenih prava stranaka, u ovom slučaju, žaliteljevog prava na predstečajni postupak. Zadaća sudova i sudaca nije mehanički primjenjivati propise, već u odnosu na svaki konkretni slučaj individualizirano ih primjenjivati vodeći računa o svim okolnostima tog slučaja. Jasne zakonske odredbe i jasna sudska pravila, svakako pomažu u tom pogledu, no tu jasnoću nije uvijek moguće postići niti je jednoznačno i apsolutno primjenjivati. Zato je neprimjereno pri njihovoj primjeni oslanjati se isključivo na gramatičko tumačenje, koje često na prvi pogled (čitanje) ostavlja dojam da ne dopušta drugačije mogućnosti.

Suprotni pristup od navedenog, uključujući i primjenu isključivo gramatičkog tumačenja propisa, možda se čini lakšim, pa i sigurnijim - od činjenja eventualnih pogrešaka. Međutim, takav pristup bi ako mu dopustimo da postane isključiv i/ili prevladavajući, sveo pravnike, odvjetnike, suce i sudove, na tehničare u primjeni prava. Na taj način strankama bi, u ovom slučaju žalitelju, sasvim neopravdano bilo dovedeno u pitanje pravo na meritorno ocjenjivanje o tome pripada li mu pravo na ostvarenje predloženog prava ili ne. Odgovarajuća forma u pravu treba se uvijek kada je to moguće primjenjivati sa svrhom unapređenja odgovarajućih sudskih i drugih postupaka, a ne u svrhu uskraćivanja (ili odugovlačenja) ostvarivanja prava stranaka.

Zato ovaj sud suprotno ocjeni prvostupanjskog suda, ocjenjuje da u ovoj pravnoj stvari cijeneći sve navedene okolnosti predmetnog slučaja, nije bilo mjesta ovako strogoj i bezuvjetnoj primjeni odredbe čl. 32. st. 1. t. 4. SZ-a. Strogi i formalni pristup prvostupanjskog suda u pobijanom rješenju, po ocjeni ovog suda u ovom slučaju promašuje svrhu zbog koje je ova odredba kreirana te ujedno, primarnu pravno-zaštitnu svrhu suda čini izlišnom.

Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci (čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a).

U nastavku postupka, prvostupanjski sud će meritorno odlučiti o prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka.

Zagreb, 14. ožujka 2018.

Predsjednica vijeća
Alica Pelicarić, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

4.2.2.1796/18